

و حاکمیت قانون متعهد کند. (Kostanyan, 2017)

اما در مورد اکراین، این قرارداد به یک تنش سیاسی داخلی و بعد از سقوط دولت، به یک تنش بین‌المللی تبدیل شد، تا این‌که بالأخره در اول سپتامبر ۲۰۱۷ قرارداد امضا و عملیاتی شد. (Jozwiak, 2017) توافق تجارت آزاد جامع و عمیق ۱ بین اروپا و اکراین که از اول ژانویه ۲۰۱۶ اجرایی شد، مهم‌ترین سیاست تجاری اتحادیه اروپا در قبال اکراین است. این بخشی از قرارداد جامع‌تر مشارکت است. مذاکرات مربوط به آن بعد از الحاق اکراین به سازمان تجارت جهانی در سال ۲۰۰۸ شروع شد. هدف این توافق در وهله‌ی اول حذف تعرفه‌ها و سهمیه‌های تجاری و باز کردن درهای اتحادیه اروپا به روی صادرات اکراین بود. اما در هدفی گسترده‌تر یک‌سان کردن استانداردها و متناسب کردن قوانین، هنجارها در بخش‌های گوناگون تجاری بود. (Smith, 2016)

در مقاله‌ای در پژوهش‌نامه سیاست بین‌الملل، ناصر حکمت و محمدعلی رضانی به بررسی علل ناکامی سیاست همسایگی اتحادیه اروپا در مورد اکراین پرداخته‌اند. آنان این موارد را از دلایل شکست سیاست همسایگی اتحادیه‌ی اروپا در قبال اکراین می‌دانند: ناسازگاری دموکراسی‌سازی و ایجاد ثبات، نبود یک‌پارچگی در سیاست خارجی اتحادیه، نبود چشم‌انداز الحاق، کم‌انگیزگی در میان اکراینی‌ها به دلیل عدم ارائه‌ی امکان تحرک کالا و انسان که اکراینی‌ها به‌شدت به آن نیاز دارند، حمایت عملی اندک از انجمن‌های جامعه مدنی در اکراین، مقدار کم کمک‌ها و عدم اختصاص آن به کارهای بلندمدت، بحران اقتصادی و ترجیح اعضای درگیر بحران به همسایگان. ضمن این‌که ضربه‌ای که بحران به اعضای ضعیف اتحادیه وارد کرد، جذابیت همگرایی را در میان همسایگان کاهش داد. و سر آخر مداخله‌ی روسیه و چانه‌زنی دولت‌ها در اکراین با اتحادیه برای نزدیکی بیشتر در مقابل نزدیکی به روسیه (حکمت و رضانی، ۱۳۹۴)

۴. عملکرد سیاست خارجی اروپا در بحران اکراین

برای ارزیابی عمل‌کرد سیاست خارجی اتحادیه اروپا، و به‌جهت این‌که این ارزیابی